

EVANGELIJ ZA VSAK DAN
Pomožna snov za srednješolce – 6

Krščanska adventistična cerkev v RS
Ljubljana

1. POSLANSTVO

Temeljna misel: Božje zdravilo za greh

Hudič je angele in ljudi nahujskal proti Bogu. Bog je daroval svojega popolnega Sina, da bi spet pridobil ljudi, ki si želijo, da jih reši večne smrti.

»Vedoč to, da je bil naš stari človek z njim na križ razpet, da se zatare telo greha, da ne bi več sužnjevali grehu. Zakaj kdor je umrl, je oproščen greha.« (Rim 6,6.7)

Ta teden si bomo ogledali razvoj upora v vesolju in kaj je Bog ukrenil glede tega. Predvidevamo, da najstniki že sprejemajo dejstvo, da je Bog najvišja oblast, in zato lahko razmišljamo o okoliščinah upora in naši vlogi v njem. Najstniki bodo izvedeli:

1. Kaj je krivo, da je bil Lucifer vržen iz nebes.
2. Kaj je krivo, da sta bila Adam in Eva izgnana iz rajskega vrta.
3. Kakšen vpliv je imela Jezusova smrt na upor v vesolju.

Svetopisemsko besedilo: Rim 6,5-7; Raz 1,5

Zarota?

Poišči prostovoljce za dramo. Naj pridejo naprej in vsakemu daj Sveto pismo. Določi naslednje vloge: Hudič, dobri angel, slabi angel, Bog, Eva in Adam.

Uporabi vrste, ki so zapisane v nedeljskem nauku. Vsak naj prebere vrsto, ki se nanaša na njegovo vlogo. Vrste v Ezekielu in Razodetju bo bral večinoma »Bog«. 1. Mojzesovo 3 pa uporabi kot vrhunski prizor.

Za začetek zberi še pet prostovoljcev okoli osebe, ki igra Boga. Ko se vsak od njih upre Bogu (razen dobrega angela), naj se odmaknejo od Boga na drugo stran sobe.

Na koncu vprašaj, ali so razumeli, kako je prišlo do prepada med Bogom in Luciferjem. Potrdi vsak odgovor, ki pove, da je bil Lucifer nezadovoljen s svojim položajem in si je želel postati Bog.

Ne potrebujemo detektivov

Ko bodo najstniki spet na svojih sedežih, vprašaj, ali se kdo javi, da pove, kaj je zveličanje. Poudarite, da je zveličanje Božji načrt, da bi rešil vsakogar med nami gotove smrti.

Zveličanje je odvisno od tega, ali sprejmemo nekaj dejstev:

1. Sveto pismo je sporočilo naravnost od Boga in nam pove, kako se rešiti smrti.
2. Bog je vrhovni vladar vesolja in je v Svetem pismu tudi opisan.
3. Hudič si prizadeva človeka navesti, da bi veroval laži o Bogu in sebi.
4. Jezus je bil resnična oseba, ki se je srečevala z enakimi skušnjavami kakor drugi ljudje, vendar ni nikoli nobeni podlegel, torej ni bil nikoli neposlušen Bogu.
5. Smrti smo rešeni, kadar sprejmemo Božjo veljavo in dar Jezusove smrti namesto nas.

Odstraniti mite

Ob nauku tega tedna imate dobro priložnost, da odkrijete, ali so vaši najstniki vajeni mitov in polresnic o zveličanju. Zastavi naslednja vprašanja in poskrbi, da bo vsako dobilo odgovor.

1. Ali od Boga prihaja kaj slabega? (Ne, On je popolna ljubezen in vir vsega dobrega.)
2. Ali je Bog šibak, ker je dovolil, da je prišlo do upora? (Ne, On je popolna ljubezen in dovoli, da se njegova ustvarjena bitja prostovoljno odločijo, ali mu bodo služila. On jih ne sili.)
3. Ali ni nepošteno, da plačujemo ceno za Adamov in Evin greh? (Ne, ker je vsak od nas del človeškega rodu in ta je bil v Raju preklet. V nekem smislu smo bili vsi navzoči v Raju. In prav tako bomo vsi navzoči na koncu časa, ko bo Bog odstranil greh od vsakogar, ki je sprejel Jezusovo daritev.)
4. Ali moramo za zveličanje kaj narediti? (Ne, ničesar ne moremo narediti, da bi bili zveličani, razen da verujemo in ga sprejmemo. Jezus je opravil vse delo. Z njegovo pomočjo bomo poslušni Božjemu zakonu, ko bomo sprejeli njegovo daritev, kajti če bi bili neposlušni, bi ostali uporniki in bi stali na Hudičevi strani. Poslušnost je značilna za zveličanje, vendar si ga z njo ne moremo zaslužiti.)

5. Ali se res lahko sami odločimo, glede na to, da Bog že sedaj ve, kdo bo zveličan? (Da, kajti Bog pozna našo prihodnost, vendar je ne uravnava.)

Pogovor

Vsako od naslednjih vprašanj napiši na posebni list papirja. Vsakemu najstniku daj papir in pisalo. Vsak naj odgovori na vprašanje in odgovor potem prebere.

1. Kdo so angeli? (Ps 8,5) Kaj je njihova naloga? (Heb 1,14)
2. Kje živi Satan? (Job 1,6.7)
3. Ali bitja, ki niso z našega sveta, vedo, kako je pri nas? (1 Kor 4,9)
4. Kaj je prvo – ljubezen ali poslušnost? (Jn 14,15)
5. Zakaj se Jezus ni hotel prikloniti Hudiču, ko pa bi tako lahko dobil kraljestva sveta? (Mt 4,10)
6. Kaj je Jezusova smrt na križu naredila s Satanom? (Jn 16,11)
7. Ali smo v duhovni vojni z drugimi ljudmi (na primer politiki, ne-vernimi) ali pa z drugimi državami na svetu? (Ef 6,12)
8. Katero vlogo ima Sveti Duh na zemlji? (Jn 16,13)
9. Kaj postanemo, ko sprejmemo Jezusovo daritev? (Tit 2,14)
10. Kako lahko vsak dan ostanemo v stiku z Jezusom? (Ps 3,4)

* * *

2. OBŽALOVANJA VREDNA MOČ

Temeljna misel: Milost in zapovedi

Rešeni smo lahko samo po čudoviti Božji milosti. Njegova milost je dar. Ne moremo je zaslužiti. Dana pa nam je zaradi njegove ljubezni.

»Kajti iz milosti ste rešeni po veri, in to ni iz vas, Božji dar je to.«
(Ef 2,8)

Ta teden bomo dalje proučevali zveličanje, ki ga je omogočila Božja milost. Najstniki bodo:

1. Razumeli, da je milost Božji dar, zaradi katerega je mogoče zveličanje.
2. Videli, kako gresta milost in Božji zakon z roko v roki.
3. Odkrili, da milost omogoča vse, kar počnemo v krščanskem življenju.

Svetopisemsko besedilo: Ef 2,1-9

Vprašalnik

Najstniki naj opravijo naslednji vprašalnik. Odgovore najdeš v svetopisemskih besedilih.

Št.	Besedilo	P	N	SP besedilo
1.	Pravičnost lahko dosežeš z izpolnjevanjem zakona			(Rim 9,31)
2.	Vera brez del je mrtva			(Jak 2,20)
3.	Zaradi milosti lahko nekaznovano grešimo			(Rim 6,1.2.23)
4.	Opravičuje nas naša vera			(Rim 3,28)
5.	Opravičujejo nas naša dela			(Gal 2,16)
6.	Vernikova vera se šteje za pravičnost			(Rim 4,5)

Postava in milost

Nekateri menijo, da milost pomeni, da nam ni treba izpolnjevati Božjega zakona. Milost nas osvobaja poskusov, da bi si zaslužili zveličanje,

vendar ne odpravi postave. Ali je v uvodni zgodbi srednješolskega nauka oprostitev Jamesa Theodorja pomenila, da mu ni več treba spoštovati zakonov? Skupaj preberite Rim 6,10-18.

V skupini

Učenje je lahko učinkovito, če dovolite, da ga opravijo najstniki. Razdeli jih v skupine. Vsaki skupini daj vprašanje ali dve o nauku. Izberejo naj si govornika, ki bo drugim v razredu povedal glavne točke razprave.

Predlogi za vprašanja:

1. Kaj je milost?
2. Naštejte nekaj stvari, ki nam jih je omogočila milost.
3. Katero zvezo ima milost z našim krščanskim življenjem?
4. Kako sta povezana Božji zakon in milost?
5. Primer milosti.
6. Zakaj je naša pravičnost nezadostna za zveličanje?
7. Kaj pomeni besedilo v Rim 6,14? (Odgovor: »Nismo pod postavo« pomeni, da nas postava ne zveličuje.)
8. Zakaj potrebujemo vero, ko pa imamo milost?
9. Kakšno uravnoteženo razumevanje o postavi in milosti bi morali imeti?
10. Kako se kaže prava vera? (Glej Jak 2,14-26)

Milost in vera

Pomembno je, da najstniki razumejo, da je vera naš odgovor na Božjo milost. To je naša vloga v postopku zveličanja, ker:

- po veri Bogu prinašamo Kristusove zasluge;
- po veri sprejmemo Kristusa kot našo zameno in jamstvo;
- je vera pogoj, pod katerim je Bog grešnikom obljubil odpuščanje;
- smo opravičeni po veri v Kristusa;
- po veri sklenemo zavezni odnos z Bogom.

Razprava

1. Vera ni nekaj, kar počnemo. Je nekaj, kar imamo in preprosto kažemo. Kako vsak dan kažemo vero?
2. Kako se vere naučimo in jo okrepimo? (To lahko ponazoriš s tem, da se prostovoljec nagne nazaj in se pusti ujeti prijatelju. Pogovorite se o veri v tem primeru.)

3. Kako se ujemata vera in milost? Preberite Ef 2,8. (Glej lekcijo za četrtek.)

Milost

Milost prežema vsak vidik naše krščanske izkušnje. Obravnavajte naslednje točke o milosti.

Milost je Božja lastnost, ki jo izkazuje ljudem, ki si tega ne zaslužijo. Rešeni smo po milosti.

Božja milost nas lahko naredi svete. Milost je tako globoka, da doseže tudi najgloblje in najtemnejše grehe.

Milosti ne bi bilo, če ne bi bilo Božjega zakona.

Prostovoljci naj preberejo in odigrajo vloge v naslednji kratki igri.

Pripovedovalec: Ali si lahko predstavljate, da je kdo obsojen zaradi zločina, vendar si ne želi pomilostitve? Jim je bil obtožen resnega prekrška, vendar so bili mnogi njegovi sorodniki in prijatelji prepričani, da je bil njegov zločin nesreča in da on tega ni bil zmožen storiti. Pričeli so zbirati podpise, da bi dosegli njegovo pomilostitev. Peticijo so odnesli k županu, ki je bil kristjan. Po premisleku in molitvi se je odločil, da Jima sam pomilosti. Človek se je ves srečen približal Jimu v njegovi jetniški celici. (Na žalost pa je čas, ki ga je Jim preživel v ječi, nanj vplival tako, da ni nikomur zaupal in je bil celo zagrenjen.)

Jim (ko se župan približuje.): Ne približujte se. Videti ste kot pridi-gar, vere pa sem imel dovolj že doma.

Župan: Toda nekaj imam za vas. Zelo pomembno je in govoriti moram z vami.

Jim: Če ne boste odšli, bom poklical varnostnike.

Župan: Naj spregovorim. Veselo novico imam za vas.

Jim: Slišali ste, kaj sem rekel! Sedaj pa izginite!

Pripovedovalec: Župan je žalosten odšel. Čez nekaj dni so mladeniča usmrtili, pa ne zaradi njegovega zločina, ta mu je bil odpuščen. Umrli je, ker ni sprejel pomilostitve. (*Prilagojeno iz knjige Bobbie Jan Van Dolsona, How to Get to Heaven From Your House, str. 17*)

Pogovorite se, kako ta igra ponazarja pomemben vidik milosti. Kako pa lahko mi zavrremo Božjo milost?

Spreobrnjen po milosti

Spreobrnjenje je popolna obrnitev od Satana k Bogu. To ni samo zunanja sprememba, marveč notranja – sprememba srca in uma – zgodi pa se po Božji milosti. Glavna lastnost pravega spreobrnjenja ni, da si vedno popoln, marveč da se spokoriš v resničnem obžalovanju.

Prinesi v sobotno šolo škatlo z ozko režo na vrhu. Na list papirja naj najstniki napišejo po en greh, ki ga želijo premagati. Tiho naj molijo in prosijo Boga, naj jim pomaga premagati greh. Potem naj listke z grehi spustijo skozi režo v škatlo. Če imate prostor, kjer lahko to sežgete, to storite, drugače pa pojdite na prosto in škatlo zažgite. V pogovoru o spreobrnjenju prosi najstnike, naj povedo svojo izkušnjo spreobrnjenja, ali pa ti povej svojo.

* * *

3. POGANJKI IN GOSENICE

Temeljna misel: Kako doseči krščansko celoto

Krščanska celota pomeni, da se skladajo vsa različna življenjska področja – to je zmes in ravnotežje telesnega, duševnega in duhovnega. Kadar je središče tega trikotnika Kristus, se lahko in tudi se dogajajo čudovite stvari.

»Ostanite v meni, in jaz v vas. Kakor mladika sama od sebe ne more roditi sadu, če ne ostane na trti: tako tudi vi ne, če ne ostanete v meni.« (Jn 15,4)

Kadar si ogledujemo krščansko celoto, bi bilo lahko pasti v izročilo. Razumeti moramo, da je Kristus tisti, ki resnično opravi delo, čeprav smo mi tisti, ki dejavno odigramo svojo vlogo. On je tisti, ki nas spreminja v svojo podobo. Brez njega ne bi bili nič. Ta teden bodo najstniki:

1. Raziskali svoje telesne navade in spoznali, ali živijo zdravo ali nezdravo.
2. Spoznali, da njihovo vsakodnevno učenje vpliva na njihovo prihodnost in duhovno rast.
3. Spoznali, da duhovna rast ni nekaj, kar bi počeli sami. Je neposredni sad tega, koliko dovolijo Svetemu Duhu vplivati na svoje življenje.

Svetopisemsko besedilo: Jn 15,4-11; 1 Pt 5,8.9

Velika preobrazba

Kako vznemirljiv nauk! Možnosti se zde neskončne. Toda ena zamisel ima lahko daljnosežne posledice. Zajema namreč popolno spremembo v telesnih navadah mladih v tvojem razredu.

Vprašaj jih, koliko jih redno telovadi. Nekateri to počno, velika pa je možnost, da jih res le nekaj. Povej jim, da bodo videli dramatičen učinek na vseh svojih življenjskih področjih, če bodo pričeli skrbeti za telesno stran krščanske popolnosti.

Obdelajte osnovne prehrabene skupine in naj najstniki ocenijo svoje prehranjevalne navade. Naj se odločijo, kako se lahko izboljšajo na tem

področju. Če je v vaši cerkvi kakšen strokovnjak s tega področja, uporabi njegovo znanje.

Potem izzovi svoj razred, naj začne telovaditi. Za začetek se zdi najboljša hoja. Vsak naj sodeluje, tudi ti. Pričnite trikrat na teden po kilometrom in pol. Program naj ne bo tako nepopustljiv, da bodo najstniki izgubili pogum ali pa bo vse skupaj celo nezdravo.

Predlagaš lahko tudi, da gredo vsak dan ob istem času v posteljo in vsak dan ob isti uri vstanejo. Na primer: če gredo spat ob pol enajstih, naj bo tako vsak dan. Če se zbudijo ob šestih, naj to delajo vsak dan, celo ob koncu tedna. To lahko resnično povzroči spremembo v vašem počutju, še posebej ob strašnih ponedeljkovih jutrih.

Dogovorite se, da se boste spodbujali in da boste hkrati tudi vsi odgovorni. Moč dobrega vpliva vrstnikov je čudovita zadeva.

Na začetku tega načrta povejte, da boste mesec dni pozneje ocenili sadove. Vprašaj najstnike, kako se počutijo glede načrta. Ali jim je všeč? Katere spremembe so opazili, odkar so ga pričeli? Ali je v njem kaj, kar bi radi nadaljevali?

Če je načrt uspešen, si jim pomagal do spremembe, ki bo trajala vse življenje.

Besede veliko povedo

Kako lahko bi bilo v tem nauku podleči frazam. Pravi izziv pa je, da nauk prikažeš živo. »Zaupaj v Gospoda« je lepa poved – kaj pa v resnici pomeni? Kako jo lahko najstniki uporabijo v vsakdanjem življenju in v svojih težavah?

Če imate kot sobotnošolski razred kaj denarja, vsakemu kupi s spiralo vezan zvezek. Na prvo stran napiši njihovo ime in jim ga naslednjič podari. Potem naj preberejo besedilo v Jn 15,4-11.

S svojimi besedami naj ponovijo te vrste ter jih zapišejo v svoj zvezek. Spodbudi jih, naj pri uporabi svojih besed vstavijo še svoje ime.

Ko končajo, vprašaj, kako jim je uporabljanje vrstice zase pomagalo, da je besedilo postalo resničnejše. Pomembno je, da v duhovni rasti ohranjamo sveže zamisli. Samo branje besedil ne zadostuje. Če pa vrstice zapišete s svojimi besedami, oživijo. Spodbudi najstnike, da bi to postala njihova vsakdanja navada.

Če potrebujejo predlog za začetek, jim reci, naj pričnejo z znanimi vrsticami. Na primer: Ps 23, Jn 14,1-3; blagri, Očenaš. Ta zamisel je izvr-

stna tudi za oblikovanje skupine za proučevanje Svetega pisma. Najstniki bodo ob spodbujanju drug drugega k novim načinom proučevanja Svetega pisma duhovno rasli, enako pa tudi njihovi prijatelji.

Duševna telovadba

Razgibavanje uma je dober izziv. V Ps 119,11 piše: »V svojem srcu sem shranil tvoj govor, da ne grešim zoper tebe.«

V tem nauku lahko združimo različna področja krščanske celote. Najstniki naj za primer uporabijo telo in zapišejo stvari, ki jim pomagajo ohraniti telesno zdravje. Potem naj napišejo stvari, ki so nezdrave in porušijo naravno telesno obrambo.

Povežite to z dejstvom, da tudi duhovno telo potrebuje hrano. Sedaj naj napišejo stvari, ki pomagajo ohraniti duhovno zdravje. Potem naj predlagajo stvari, ki škodijo duhovnemu življenju in rušijo njegovo obrambo.

Razdeli razred v dve skupini. Vsaki daj svetopisemski slovar. Ena skupina naj si ogleda besedila, ki opisujejo, kako lahko uničimo duhovno življenje. Druga skupina pa naj prebere besedila, ki opisujejo, kako si lahko okrepimo duhovno življenje. Potem naj se najstniki združijo in primerjajo svoja odkritja.

Kako jim lahko ta besedila pomagajo v njihovem duhovnem življenju? Pojasni jim, da lahko uspešno zdržijo vse preizkušnje, ki jih prednje postavi Satan, če imajo ob sebi Boga in če modro izkoriščajo duševne sposobnosti, ki jim jih je dal. Če so telesno, duševno in duhovno pripravljeni, jim Satan ne more do živega. Bog jim bo priskrbel potrebno obrambo.

Preberite Ef 6,10-16. Najstniki naj se to besedilo naučijo na pamet, da bodo vedno vedeli, kaj Bog lahko naredi in tudi bo naredil. Samo prositi morajo.

* * *

4. VIDEZ VARA

Temeljna misel: Zagotovilo o zveličanju

Biti zveličan in počutiti se zveličan sta lahko dve različni stvari. Čeprav je Satan že poraženi sovražnik, se trudi, kolikor se le da, da bi mi dvomili o svojem zveličanju. Kljub temu pa ostaja dejstvo, da smo po veri zveličani, če sprejmemo Božji dar.

»Kajti iz milosti ste rešeni po veri, in to ni iz vas, Božji dar je to; ne iz del, da se nihče ne hvali.« (Ef 2,8.9)

Ta teden si bomo ogledali svetopisemski nauk o zveličanju. Poiskali bomo praktične načine, da bi opravili z dvomom. V tem nauku bodo najstniki:

1. Spoznali, da je zveličanje Božji dar.
2. Razumeli zapeljivo naravo prividov in občutkov.
3. Odkrili, kako je možno odpraviti dvom.

Svetopisemsko besedilo: 2 Let 20,15-17; Rim 1,16; Ef 2,5-9; Jn 3, 16; 6,35-40; 2 Kor 12,9

Poročila

Priprava

Fotokopiraj časopis in izreži nekaj kratkih novic. Število potrebnih zgodb je odvisno od števila skupin, ki jih boste imeli v soboto. Vsaka skupina bo potrebovala dve ali tri zgodbe.

V soboto

Razdeli razred v skupine po tri ali štiri. Cilj skupin je napisati in predstaviti poročila, ki temeljijo na svetopisemskem dogodku, in sicer o zaupanju. Možnosti: David, Mojzes, Jozafat, Judež, Peter, Marija Magdalena, Jezusova mati Marija. Najstniki naj si izberejo svojo zgodbo, jo proučijo in se odločijo, katere podrobnosti so vredne omembe v poročilih. Pregledajo naj izrezke iz časopisov, ki si jih prinesel. Proučijo naj slog in pristop vsakega novinarja, potem pa naj zapišejo zgodbo in jo pozneje podajo razredu. Če je mogoče, naj bo v obliki radijskih novic.

Če imate opremo, bo zanimivo to tudi posneti.

Zlogovne uganke

Ta dejavnost je najprimernejša za najstnike, ki se med seboj dobro poznajo, jim je skupaj prijetno in jih ni strah tveganja.

Razdeli razred v skupine po tri do pet mladih in jih povabi, naj razmislijo o svetopisemski priliki, dogodku ali zamisli, ki obdeluje temo zagotovilo in zaupanje. Daj jim na voljo dovolj časa, da se pripravijo in vadijo, vendar v mislih ohrani potrebo po tem, da zadeva napreduje in ne bo komu uplahnilo zanimanje.

Ko bodo skupine pripravljene, naj druga drugi odigrajo uganke in uganejo, za kateri svetopisemski dogodek gre. Pripravljen bodi, da bodo na začetku nekoliko sramežljivi, še posebej tisti, ki česa takšnega še niso počeli.

Spodbudi k sodelovanju vsakogar in spoštujte trud drugih. Poleg tega, da je ta dejavnost poučna, je tudi zabavna in dobra vaja za navezovanje stikov in vzpostavitev zaupanja.

Vprašanja za pogovor

1. Česa nas Sveto pismo uči o naši potrebi po zveličanju? (Rim 3,23)
2. Kako je Jezus pojasnil zveličanje? (Jn 3,3-8)
3. Razišči simboliko novorojenja. Pomisli na rojstvo, pomlad, Jezusovo vstajenje in krst. Zakaj pomlad izzove takšen občutek vznemirjenja? Ali je to podobno krščanski rasti?
4. Kaj pomeni zveličanje po veri? Ali lahko sedim križem rok, da bi si zaslužil nebesa? (Rim 1,16; Ef 2,5-9)
5. Kaj pa moji grehi? (1 Jn 1,9)
6. Kaj pa če sem preveč malodušen, da bi veroval? (2 Kor 12,9; Jn 6,35-40)

Vprašanja za razmišljanje

Kako naj odpravim občutke dvoma in potrtosti?

Ali me Bog še vedno ljubi, ko sem potrt?

Zakaj pa se včasih zdi tako daleč, še posebej, ko ga najbolj potrebujem?

Bodi z razredom iskren in povej svoje izkušnje in nauke iz svojega življenja.

Poudari ljudi iz Svetega pisma, ki so se bojevali z negotovostjo. Poudari, da naši občutki niso merodajni glede ničesar – razen da nam pove-

do, kaj v določenem trenutku občutimo. Božja ljubezen ni odvisna od naših občutkov (ki se velikokrat spreminjajo), odvisna je od njegovega značaja (ki pa je vedno enak in zvest).

Odstranitev dvoma

Pomisli na nekaj splošnih dvomov, ki oblegajo najstnike. Nekaj takšnih je lahko:

Ali me Bog resnično ljubi?

Nisem dovolj dober za nebesa.

Kaj pa če so moji grehi pre-
hudi, da bi jih odpustil?

Kaj če ne čutim, da sem
zveličan?

Vsak dvom napišite na drug list papirja. Izmislite si dovolj različnih dvomov, da bo vsak par ali majhna skupina dobila po enega, o katerem bo razmislila.

Razdeli razred v pare ali majhne skupine. Po kratkem uvodu o dvomu (je naraven: vsi kdaj podvomimo – celo svetopisemske osebe so dvomile) daj vsakemu paru ali skupini en list papirja z napisanim dvomom. Potem naj mladi razmislijo o njem in se spomnijo svetopisemskih vrstic ali dogodkov, ki jim bodo pomagali odgovoriti nanj. (Pozor: Pojasni, da verjetno ne bodo našli popolnih odgovorov, marveč svetopisemsko vodilo, ki jim bo pomagalo razumeti zadevo.) Daj jim na voljo 8-10 minut. Sprehodi se po razredu in pomagaj skupinam, ki jim je potrebna pomoč. Svoje zamisli in besedila naj mladi zapišejo, in potem naj vsaka skupina poroča: prebere naj vprašanje ali izjavo in poda kratek svetopisemski odgovor.

Če imate dovolj časa, se pogovorite o kateri koli posebni točki, ki se pojavi v poročilih mladih. Prav tako lahko mladi spregovorijo o tem, česa jih je ta dejavnost naučila o načinu odpravljanja dvoma.

Dopolnilna snov

Ellen G. White, Boljša pot ali Pot h Kristusu, poglavje *Kaj narediti z dvomom*

* * *

5. KONČNO SVOBODEN

Temeljna misel: Priznanje

Nagnjeni smo k temu, da želimo opravičiti svoj greh, toda občutljivost za Božji glas nas bo spodbudila k takojšnjemu priznanju. To priznanje bo obrodilo večni mir in radost.

»Če pripoznavamo svoje grehe, je zvest in pravičen, da nam odpusti grehe in nas očisti sleherne krivice.« (1 Jn 1,9)

Nauk tega tedna predstavlja svetopisemski pogled na pravo priznanje. V tem nauku bodo najstniki:

1. Spoznali pomen priznanja v krščanskem življenju.
2. Videli, kako nevarno je prelagati priznanje in koliko blagoslovov smo deležni po takojšnjem priznanju.
3. Spodbujeni doživeti radost zveličanja po priznanju v vsakdanjem življenju.

Svetopisemsko besedilo: 1 Jn 1,9; Jn 16,8; Mt 12,31; Ps 32,1-5

Blagoslovi proti prekletstvom

Pravo priznanje greha lahko spremeni sedanost in prihodnost tega, ki je priznal. Kakšna pa bo razlika? Razdeli mlade v dve skupini. Prva naj se pogovarja o blagoslovih, druga pa o nevarnostih ali prekletstvih prelaganja priznanja. Po nekaj minutah povabi enega, naj odgovori v imenu skupine. Mladi naj zapišejo blagoslove in prekletstva v dva stolpca.

Prisluhni Svetemu Duhu

Gospod nam je v svoji obilni ljubezni obljubil obilne blagoslove za duhovno rast. Eden teh je blagoslov priznanja. Sveti Duh nam je dan, da nas prepričuje o naših grehah in pomembno je, da jih priznamo, preden bo prepozno.

Nekdo naj prebere Jn 16,8; 1 Jn 1,9; Mt 12,31. Potem ugotovite, kako je vse to med seboj povezano: Sveti Duh nas prepričuje o naših grehah, da bi jih priznali. Kdo prizna svoje grehe, mu bo odpuščeno – kdor pa ne prizna grehov, mu ne bo odpuščeno. Zato so neodpustljivi grehi tisti, ki jih ne priznamo. Zato nikar ne odlašajmo priznati svojih grehov, kajti

vsako odlašanje lahko žali Svetega Duha in nas še za korak oddalji od njega.

Pogovor

1. Naj kdo poda izkušnjo iz otroštva ali bližnje preteklosti o tem, kako se je počutil, ko je roditelju ali prijatelju priznal svojo napako.
2. Ali je dovolj, da se opravičiš naravnost Bogu, če si koga prizadel in ti je žal za storjeno, vendar ti je nerodno, da bi se prizadetemu osebno opravičil?
3. Bog ve vse, to zajema tudi naše grehe, in pozna vse, kar je v našem srcu. Zakaj mu moram potem še kljub vsemu priznati svoj greh?

Razlogi za priznanje

Obstaja kar nekaj razlogov za priznanje, čeprav Bog že ve, kaj smo naredili:

S priznanjem greha priznamo, da smo grešniki.

Priznanje nam pomaga razumeti, da smo sami nemočni in da potrebujemo Zveličarja, ki nam bo odpustil naše grehe.

Priznanje nam pomaga čutiti in verovati, da nam je odpuščeno. To je Božji način odstranitve naših občutkov krivde. Ko vemo, da nam je odpuščeno, smo pomirjeni in se lahko veselimo.

Kolikokrat rečemo: »Gospod, odpusti mi vse moje grehe,« ko smo dejansko opomnjeni. »Resnično priznanje ima vedno poseben značaj in vedno zajema določene grehe. Lahko pa so take narave, da jih priznamo samo Bogu; pa tudi takšni, ki jih moramo priznati posameznikom, ki so zaradi nas trpeli škodo. Nekateri grehi pa so javnega značaja, zato jih je treba priznati javno. Vsa priznanja pa morajo biti določena in jasna, da celo imenujemo grehe, katerih smo krivi.« (*Boljša pot, str. 35*)

Pogovor

1. Ali si zapomnimo vse pretekle grehe?
2. Ali bo Bog odpustil nepriznane grehe, ki se jih ne spomnimo?

Naredi hitro

Neka zgodba pravi, da je pred osemdesetimi leti »neki Rodezijec, ki je živel sredi gozda, ustrelil nekaj srnjakov, da bi jih pojedel. Ni imel dovoljenja za lov in vedel je, da je prekršil zakon. Njegov prekršek ga je

težil petdeset let. Po pol stoletja duševne muke je možakar napisal pismo policijskemu poveljniku v Salisburyju ter mu priznal svojo zmoto. 'Večinoma je šlo za malo srnjad in še to sem potreboval za hrano,' je pojasnil spokorjenec.« (*Robert H. Pierson, 501 Adventist Illustrations and Stories, str. 97*)

Zakaj bi morali toliko časa prenašati breme? Zakaj ne bi bili toliko časa deležni Božjih blagoslovov? Ljudje, ki se obotavljajo priznati svoje grehe, gredo skozi postopek, v katerem otrdi njihovo srce. Pomembno je, da prisluhnemo Božjemu glasu, še preden ga ne moremo več slišati. Nekateri ljudje so prisiljeni priznati, ker so njihove grehe odkrili. To pa ni pravo, iskreno priznanje.

Čeprav je Ahan priznal svoj greh, ko je rekel: »Resnično, pregrešil sem se zoper Gospoda, Izraelovega Boga, in tako in tako sem storil,« in je potem omenil vse, kar je ukradel, je bilo njegovo priznanje prepozno. (Joz 7,20.21)

Ena Satanovih najuspešnejših metod za zadrževanje ljudi ni, da jim govori, da ni Boga, niti da jih prepričuje, da se Bog ne meni zanje, niti da ne morejo biti zveličani, marveč da naj z Bogom opravijo pozneje. »Priznal bom pozneje.« »Priznal bom ... nekoč.« Na žalost se ta »nekoč« kar naprej oddaljuje v »ko bom imel čas«, kar pa nikoli ne nastopi. Zato nikar ne čakajmo. Najboljši čas, da prisluhnete Božjemu glasu, je tisti trenutek, ko ga slišite. Najboljši čas za priznanje svojih grehov je sedaj.

Apostol Pavel nas vabi, naj ne odlašamo zveličanja: »Govori namreč: Ob času prijetnem sem te uslišal in v dan zveličanja sem ti pomagal. Glej, sedaj je čas zelo prijeten, glej, sedaj je dan zveličanja.« (2 Kor 6,2)

Dopolnilna snov

Ellen G. White, Boljša pot ali Pot h Kristusu, poglavje *Priznanje grehov*

* * *

6. DUHOVNO SPOMLADANSKO ČIŠČENJE

Temeljna misel: Pomen krsta

Krst je verski obred. Simbolično predstavlja notranjo spremembo, ki jo je povzročil Božji Duh. Prav tako se ob krstu človek poisti s Kristusom, ki je umrl, bil pokopan in je zopet vstal.

»Resnično, resnično ti pravim: Če se kdo ne rodi iz vode in Duha, ne more priti v Božje kraljestvo.« (Jn 3,5)

Morda bodo imeli mladi veliko vprašanj o krstu. Nekateri vidiki krsta se jim morda zde skrivnostni, begajoči ali celo nepomembni. Sveto pismo in drugi krščanski spisi pa nam dajejo zadostno luč, ki nam pomaga dovolj razumno razumeti to temo. Najstniki bodo v tem nauku:

1. Razumeli namen in pomen krsta.
2. Postali prepričani o pomembnosti krsta v krščanskem življenju.
3. Razjasnili svoje stališče o krstu.

Svetopisemsko besedilo: Jn 3,5; Rim 6,3-5

Čisto srce

K bogoslužju prinesi nekaj predmetov, ki se jih uporablja za čiščenje: recimo kozarec vode, milo, krtačo, vato, zobno pasto. Te predmete pokaži in vprašaj, kaj imajo skupnega.

Ko bodo mladi odgovorili, da se vse to uporablja za čiščenje, naj ti naštejejo še druge predmete za čiščenje (pralni stroj, sesalnik, pomivalni stroj). Vprašaj jih: »Zakaj umivamo sebe in skrbimo za okolico?

Povej jim, da ljudje potrebujemo tudi duhovno čiščenje. Ta želja je vesoljna. Pogovorite se o tem, kako ljudje različnih ver poskušajo sami sebe duhovno očistiti.

Predani hindujci se spokorijo tako, da sedijo na konicah žebeljev, hodijo po žerjavici, ali se kopljejo v svetih rekah. Muslimani se podajo na romanje, budisti molijo in meditirajo. Dodaj še kakšno vero, če jo poznaš. Vprašaj mlade, kaj poznajo oni.

Kristjani verujemo, da se v odgovor na delovanje Božjega Duha v svojem srcu spokorimo za grehe, sprejmemo Kristusovo zveličanje in se posvetimo novemu življenju z Bogom. Vendar se tukaj postopek ne konča.

Nato moramo javno pokazati svoje priznanje in sprejemanje Jezusa Kristusa za svojega Zveličarja. To pa opravimo s krstom. Sredstvo očiščenja je voda, v bistvu pa simbolično prikazuje Kristusovo kri, ki nas edina lahko reši greha.

Ali smo na pravi stezi?

Pogovorite se o različnih vrstah krsta, ki jih opravljajo nekatere krščanske skupnosti – škropljenje in polivanje z vodo.

Mladi naj preberejo Jn 3,23; Dej 8,36-39; Mt 3,13-17. Nekdo naj prebere vsa besedila na glas. Ob vsakem besedilu poudari, da Sveto pismo uči, da se človek krsti samo s potopitvijo v vodo.

Omeni tudi pomen same besede krst: potopiti se, pogrezniti. Ker krst predstavlja Kristusovo smrt in vstajenje, je edina smiselna oblika krsta potopitev v vodo.

Pogovor v skupini

Razdeli razred v pet skupin. Vsaka naj se pogovori o različnih vidikih pomena krsta. Uporabite seveda svetopisemska besedila. Po nekaj minutah naj se skupine združijo in predstavijo svoj pogled drugim v razredu.

1. Krst je simbol Kristusove smrti in vstajenja. (Rim 6,3-5)
2. Krst je simbolični prikaz tega, da smo mrtvi za greh in živi za Boga. (Rim 6,11)
3. Krst je simbol zaveznega odnosa z Bogom. (Gal 3,27-29)
4. Krst je simbol posvetitve Kristusovi službi. (Mt 24,14; Raz 14,6)
5. Krst je simbol človekove pridružitve cerkvi. (Dej 2,41; 1 Kor 12,13)

Bodimo praktični

Razmisliti moramo o dvojem glede krsta: to je ponovni krst in krst otrok.

Pogovor

Ponovni krst lahko spravi v slabo luč sam pomen krsta. Izredno dobro moram premisliti o tem in to tudi redko storiti. Ali se strinjaš?

Krst otrok v Svetem pismu nima podlage, vendar pa ne smemo otrokom jemati poguma glede krsta. Ali naj bi določili najmanjšo možno starost za krst? O čem moramo razmisliti, preden krstimo otroka? Kaj pa duhovna zrelost?

Ne krsti se, ker to počno prijatelji ali pa zato, ker pridigar ali starši pritiskajo nate.

Poskus

Za ta poskus potrebuješ naslednje: jodovo tinkturo (2 odstotno), čajno žličko kisa, 2 čajni žlici kristalčkov tiosulfata v steklenički, in raztopino koruznega škroba.

Za pripravo raztopine koruznega škroba potrebuješ 1 čajno žličko škroba in pol litra vode, v katero to zmešaš. Pripravi gladko zmes in to dodaj v vrelo vodo. Potem ohladi. Dodaj kis, jod pa dodaj med prikazom.

Da bi bila predstavitev še učinkovitejša, na stekleničko kristalov pripravi lesen križ, na dno čistega kozarca pa prilepi bel obris srca. Čist kozarec do polovice napolni s škrobovo raztopino.

Povej, da kozarec s srcem predstavlja človeštvo ob stvarjenju. Kakor je tekočina bela, tako sta bila srce in duša brezgrešna.

Toda na svet je prišel greh in pokvaril srce. V kozarec vlij nekaj kapljic jodove raztopine in premešaj, dokler vse skupaj ne potemni.

Reci: »Ko grešnik veruje v Kristusa in mu prizna grehe, mu jih Kristus odpusti.« V temno tekočino spusti nekaj kristalov tiosulfata. Sedaj bo tekočina spet postala bela.

Sveto pismo pravi: »Če pripoznavamo svoje grehe, je zvest in pravičen, da nam odpusti grehe in nas očisti sleherne krivice.« (1 Jn 1,9)

Krst predstavlja prav to čudovito preobrazbo, ki se zgodi v našem življenju. (Dobro je, če poskus načrtujete na začetku, da bi se stvar obrnila v pravo smer.)

* * *

7. DNEVNIK

Temeljna misel: Krščanska rast

Krščanska rast je pomembna - pa ne, da bi bili zveličani (kajti to opravi Jezus), ne zaradi hvalisanja in ponosa, marveč preprosto, da pomagamo drugim.

»Temveč da rastemo, držeč se resnice v ljubezni, v vsem do njega, ki je glava, Kristus; iz katerega vse telo, združeno in zedinjeno po pripomoči slehernega člana, po delovanju v meri vsakega uda rast telesa opravlja v svoj napredek, v ljubezni.« (Ef 4,15.16)

Naša potreba po duhovni rasti je nekoliko podobna atletovi potrebi po telovadbi. Najstniki bodo ta teden razumeli, da krščanska rast zajema:

1. Duhovno hrano.
2. Zdravo samozavest v Kristusu.
3. Dobro vodenje.
4. Odločnost, da napredujemo celo, ko boli.
5. Junake kot zgled.

Svetopisemsko besedilo: Ef 4,15.16; Gal 6,2; 1 Kor 9,25; 10,13; 2 Kor 1,4; Heb 2,10; 2 Kor 4,16.17

Šport

Šport je neke vrste vera. Eden najuspešnejših avstralskih igralcev kriketa Merv Hughes je pred kratkim dejal, da je spoznal Boga. Ko ga je novinar vprašal, kje se je to zgodilo, je dejal, da je kosil s sirom Donaldom Bradmanom, najboljšim igralcem kriketa vseh časov. »On je bog,« je dejal.

Morda je apostol Pavel prav zaradi človeške gorečnosti za šport uporabil tek kot prisposodbo krščanskega življenja. (1 Kor 9,24-27)

Verjamem, da bi večina razreda raje slišala, kaj pravi Michael Jordan (ali pa kak drug slaven športnik) o razvoju telesa, kakor pa to, kaj pravi Jezus o razvoju duše. Mogoče lahko usmeriš to zanimanje v učenje o evangeliju.

Pripravi si izrezke iz revij ali pa video posnetke kakšnih športnikov in potegni vzporednico s krščanskim življenjem.

Mogoče bodo mladi vedeli več o tem, kaj pravijo športniki o treniranju, odločnosti, bolečini itn, kakor pa o tem, česa nas o športu lahko nauči krščanstvo.

Pogovor

Česa nas lahko šport nauči o krščanstvu? Česa nas lahko krščanstvo nauči o športu?

Bolečina

Naletel sem že na veliko ljudi, ki ne morejo verovati v Boga, ki lahko dopusti, da Afričani stradajo, da krščanska policija v Libanonu pobija ljudi, da irski skrajneži bombardirajo drug drugega. Kako je lahko Bog dovolil, da Jude pobijejo, da pobijejo kristjane, da se muslimani borijo med seboj?

Nekateri izgubijo vero, ko doživijo nesrečo. Sprašujejo: »Kako je Bog lahko dovolil, da mi je umrl oče?« »Kako je Bog lahko dovolil, da sem zbolel za rakom v najstniških letih?« Seveda moramo priznati, da je kakšna bolečina nesmiselna. Nekaj bolečine pa je lahko zelo ustvarjalne.

Seveda tega dokaza ne bi predstavljal trpinu, (to se moramo naučiti iz napak Jobovih tolažilcev), vendar se lahko o tem pogovorite v razredu.

Pogovor

Kako lahko Bog (čeprav ni povzročil bolečine) iz tega izpelje kaj dobrega? Zakaj je lažje videti dobre posledice bolečin pri drugih kakor pa pri sebi?

Tudi neverni občutijo bolečino. Če se boš odrekel Bogu, to ne bo odgnalo bolečine. Pravzaprav ti bo zanašanje nanj celo pomagalo. Zato je mati v filmu Schindlerjev seznam v veri obrezala svojega otroka, čeprav je bila v Auschwitzu.

Elie Wiesel je napisal knjigo Noč /Night/, v kateri iskreno opisuje, kako je bil ob vero. Potem se je je znova oprijel kot judovski otrok v taborišču v Auschwitzu.

Junaki

Morda je govor o krščanski rasti brez zgledov samo teorija. Ko pomislim na krščansko rast, si predstavljam Martina Lutra Kinga, mater Terezo iz Kalkute, sira Edwarda, Phila Collinsa (ki daruje dobiček od

prodanih albumov in filmov mladim beguncem in drugim dobrodelnim organizacijam), Petra Garretta iz Midnight Oil, in še nekaj drugih sodobnih »svetnikov«.

Pogovorite se o sodobnih krščanskih junakih: morda o zabavljivcu, ki svoj čas daruje za dobrodelne namene, morda preživelemu kakšne nezgode, morda požrtvovalnemu misijonarju kot je profesor Fred Hollows iz Avstralije. Ker je odraščal v metodistični družini, je vračal vid slepim, postavljaj poceni tovarne očalnih stekel v Eritreji, veliko storil za avstralske domorodce itn.

Izberi koga, ki se po čem odlikuje. Lahko pa vprašaš tudi mlade, da ti povedo, kdo je njihov junak.

Neko avstralsko poročilo pravi, da so leta 1960 mladi dejali, da so junaki ljudje, ki so poučevali v nerazvitih deželah in revnih četrtih. Leta 1980 sta bila junaka mladih Madonna in Gordon Gecko, ki sta si nagrabila kupe denarja in nista pomagala nikomur. Toda poročilo pravi, da so se leta 1990 vrednote mladih vrnile proti spodobnim: junaki so ljudje, kot sta Phil Collins in Sting, ki sta svojo slavo in denar uporabila za pomoč revnim ali planetu. Poglej, ali se najstniki strinjajo.

Prostor za rast

Mladi naj se pogovarjajo o slavnih ljudeh in na katerem področju bi ti še morali zrasti, da bi bili popolni. Na primer: spomnijo se lahko, da mora Michael Jackson zrasti družabno ali pa da morajo nekateri športniki znati obrzdati svojo jezo ali pa da mora veliko igralcev opustiti mamila.

Kaj pa svetopisemske osebe? Mladi naj se zberejo v skupine in vsaki skupini določi eno ali več svetopisemskih oseb, o katerih naj se pogovorijo.

Samson (Sod 13 do 16)

Judež (Jn 6,64-71; 12,1-8; 13,21-30)

Kralj Savel (1 Sam 9 in 10; 13,13)

Ananija in Safira (Dej 5,1-11)

Salomon (1 Kr 10,23 do 11,4)

Pogovor

Razmislite o teh vprašanjih za vsako osebo:

1. Kako bi se lahko izognili nesreči, ko bi na določenem področju dovolj zrasli?
2. Kaj so bile njihove dobre lastnosti?
3. V čem so zgrešili?

Pogovor

Kakšno rast spodbudi Bog v ljudeh, ki mu to dovolijo? Ljudje, kot so Rahaba, (Heb 11,31; Joz 2 in 6) Marija Magdalena, Debora, (Sod 4 in 5) Savel/Pavel, (Gal 1,13-2,2) Jakob/Izrael, Mojzes. (Heb 11,23-29) Količko časa je bilo potrebno?

Dopolnilna snov

Ellen G. White, Boljša pot ali Pot h Kristusu, poglavje *Rast v Kristusu*

* * *

8. ODVISNO OD TEBE

Temeljna misel: Vsakodnevno odločanje

Kdor se želi pravilno odločiti, ima na voljo veliko pomoči. Najboljša modrost pa prihaja iz istega Vira kakor od vekomaj, to je od Boga.

»Upaj v Gospoda iz vsega svojega srca, na svojo umnost pa se ne zanašaj. Na vseh svojih poteh ga spoznavaj, in on ravne naredi tvoje steze.« (Prg 3,5.6)

Odločanje je lahko eden največjih izzivov, s katerimi se srečuje krščanska mladina. Čeprav si želimo svobodo, da bi se lahko odločali po svoje, je težko uspešno uživati to svobodo, kadar pride. Ta teden bomo raziskali posebno pomoč – pomoč od Boga – v našem odločanju. Najstniki bodo:

1. Raziskali svetopisemska načela za iskanje Božje modrosti.
2. Videli, kako pomembno je uporabiti molitev in Sveto pismo ter ubogati nasvet dobrih prijateljev.
3. Spoznali, kako zajeti krščansko pričanje kot enega dejavnikov, ki vodijo k odločitvam, ki imajo za svoje središče Boga.

**Svetopisemsko besedilo: 2 Mz 32,26; 1 Kr 18,21; Prg 3,5.6;
2 Tim 2,15**

Nedokončana stavba

Naslednja šala se je razširila po vsem internatu. Odbor za načrtovanje je zasnoval novo zgradbo. Počistili so ozemlje, položili temelje in postavili betonske nosilce. Potem pa je zmanjkalo denarja.

Da bi bila zadeva še slabša, se je neko jutro pojavil znak, ki so ga naredili srednješolci. Visel je z zidarskega odra in na njem je pisalo: »Lk 14,28-30.« Hihitajoči se srednješolci in osramočeni podjetniki so si ogledali besedilo in prebrali znan nasvet o graditelju, ki preračuna stroške, preden se loti dolgoročnih odločitev.

Najstniki naj se vam pridružijo v skupnem »preračunavanju stroškov« nekaterih prihodnjih velikih odločitev:

Na primer:

ali se boš vpisal na fakulteto ali ne poštenost ali nepoštenost v šoli

velik nakup (avto, glasbeni stolp)	desetina
čas za osebno bogoslužje	zvestoba v spolnosti/svobodni spolni odnosi

Potem se pogovorite, kako lahko daste ustrezeni prostor Bogu kot glavnemu junaku in kako lahko to spremeni odločitve na naslednjih področjih:

Denar	odločitve o zdravju
prijatelji	imetje ali življenjski slog
cilji glede zaposlitve	

Seveda ne pozabite, da imamo vedno, kadar se moramo odločiti glede česa pomembnega, ob sebi Boga, ki se resnično zanima za nas. On ni ustvaril tega sveta in potem pozabil nanj in prav tako ne sedi sproščeno na svojem naslanjaču, medtem ko se mi prebijamo skozi življenje. Za nas se zelo zanima. Veseli se v naših zmagah in žaluje, ko smo prizadeti. Želi si, da bi ga prosili za nasvet, ko smo pred kakšno odločitvijo, in trpi z nami, kadar se odločimo slabo.

Pogovor

Kako vemo, da nas v naši odločitvi vodi Bog?

Božja kamna

Izraelovi otroci so uživali posebno prednost pri svojem odločanju: imeli so Urim in Tumim. Po teh dveh draguljih na naprsniku velikega duhovnika je Bog sporočal svoje odgovore na njihove najbolj zapletene zadrege. Svetel sij okoli Urima je kazal na božansko odobravanje: temen oblak okoli Tumima pa je razodeval nestrinjanje z zahtevo.

Povabi najstnike, naj predstavijo posebna vprašanja, ki bi jih radi zastavili Bogu, da bi jim nanje odgovoril z otipljivim da ali ne. Potem se pogovorite o drugih metodah, ki jih Bog še danes uporablja, da svojim otrokom sporoča svojo voljo.

Pogovor

1. Kakšna je razlika med Božjim Urimom in Tumimon ter današnjo spiritistično mizico?

2. Ali Bog še danes jasno odgovarja z da ali ne na naša vprašanja?

Pobožni prijatelji

Eden najboljših virov modrosti je nasvet pobožnih prijateljev – prijateljev, katerih noge so trdno ukoreninjene v rastočem odnosu z Bogom.

Pogovor

1. Kako vemo, kateremu prijatelju lahko zaupamo, ko ga prosimo za nasvet glede naših odločitev?
2. Ali lahko prijatelje, ki z nami molijo, z nami proučujejo Sveto pismo in nas duhovno dvigujejo, štejejo za voditelje v naših odločitvah?
3. Kateri ljudje poleg prijateljev so navadno še zanesljivi vir pomoči pri dobrem odločanju? Zakaj?

Najprej spoznaj Boga

Lahko gremo k svetovalcu ali pa preberemo kakšno knjigo o odločanju. Toda prva pomoč za kristjana je preprosta: Najprej spoznaj Boga.

Abraham je za nas izvrsten svetopisemski zgled. V 1 Mz 12 mu je Bog dal zelo preprost ukaz: Pojdi! Pa ni imel načrtanih poti ali načrta, prav tako ni vedel, kaj je njegov končni cilj. Abraham, ki je poznal Boga in mu zaupal, je poslušno ubogal.

Mladi naj zapišejo pet ali šest načinov, kako se seznaniti z Bogom. Kako nam te metode pomagajo ugotoviti njegovo voljo za nas?

Poznavanje Božje volje

Z mladimi se pogovorite o osmih korakih, ki so opisani v knjigi Morisa Vendna: Kako spoznati Božjo voljo v svojem življenju? V nauku za mlade pa boste našli še dodatno pomoč.

1. Ne imejte lastne volje v dani zadevi. To ne pomeni, da nimaš česa raje, marveč da si pripravljen iti, kamor koli te bo vodil Bog.
2. Ne odločajte se le po čustih.
3. Proučujte Božjo besedo. Preberite, kaj je že razodeto in vas lahko usmeri v vaši odločitvi. Bog vedno vodi po svoji besedi.
4. Premislite po Božji previdnosti dane okoliščine. Oglejte si, kako je Bog vodil ljudi v preteklosti, in premislite, kako bi svoje razmere lahko prenesel v vzorec, ki je bil že dan.

5. Posvetujte se s pobožnimi prijatelji. Ne odločajte se le na podlagi tega, kar rečejo oni, marveč uporabite njihov nasvet pri poteku odločanja.
6. V molitvi prosite Boga, da vam razodene svojo voljo.
7. Odločite se! Na podlagi vseh prej opisanih šestih korakov se odločite. Ne čakajte na znamenje iz nebes.
8. Ravnajte po svoji odločitvi. Recite Bogu, naj vas ustavi, če ste si napačno razložili znamenja. Potem pazite na nihajoča vrata. Bog ve, kako jih bo odprl in zaprl.

Dopolnilna snov

Morris Venden, Kako spoznati Božjo voljo v svojem življenju

* * *

9. OBRAMBE

Temeljna misel: Pričanje - življenjsko doživetje

Za Jezusa lahko pričaš tako, da ljudem poveš, kaj je naredil zate, živiš lahko tako, da bodo drugi dobro govorili o tebi in tvoji veri ter prejmeš od Svetega Duha moč, ki te bo naredila za njega, ki premaga.

»Tedaj veli svojim hlapcem: Svatovščina je sicer pripravljena, ali povabljeni niso bili vredni. Pojdite torej na razpotja, in kolikor koli jih najdete, pokličite jih na svatovščino!« (Mt 22,8.9)

Ta teden bodo najstniki:

1. Razumeli, da je pričanje o Božji dobroti način, kako uporabiti njegove darove njemu v slavo.
2. Spoznali, da je življenje v Božji dobroti vredno vsega, kar človek je in ima.
3. Obravnavali tri prvine pričanja: govorjenje o Bogu; imeti sloves, ki poveča Boga; uporaba zmagovalne Božje moči.

Svetopisemsko besedilo: Rut 3,7 do 4,12; Mt 22,1-14; Jn 5,30-38; Jn 9

Ljubezen za pričanje

Da bi razvili zanimivo razpravo, najprej primerjajte občutke, ki so jih imeli Ruta, Boaz in Naomi tisto noč. Kdo bi lahko največ pridobil? Kdo pa največ izgubil? Kaj tvegamo, ko pridemo k Jezusu in prosimo za zveličanje? Mogoče bi lahko raziskali tisti občutek, »ko nisi popolnoma prepričan«, s katerim se vsi srečamo, kajti vera je vera.

Druga smer, v katero lahko razvijemo pogovor, pa vas lahko vodi k verovanju nekaterih mladih – in sicer, da sta bila Ruta in Boaz tisto noč intimna. To je lahko uvod v pogovor o neoporečnosti v odnosih tako z ljudmi kot z Bogom. Rutin opis poudarja prav te vrste neoporečnost. Boaz si je prizadeval priskrbeti močno pričo, da bi pokazal neoporečnost v svojem odnosu z Ruto. Lahko da bo kdo rekel, da je bila ta priča samo za pokrivalo, vendar so same priče pokazale, da jim je najpomembnejši zakon. (Rut 4,11)

Pogovor se mora obrniti v Jezusovo potrebo po pričanju. Med svojim življenjem je srečal veliko ljudi, ki so dvomili o njegovem izvoru ali pa

so lažno govorili o njem. Zlasti je občutljiv na potrebo po neoporečnosti in dobrem imenu.

Odgovornost – kaj pa milost?

Mogoče komu ne bosta všeč smeri nedeljske in ponedeljkove lekcije, ki govorita o popolni potrebi po pričanju in odgovornosti, da pričamo. Ob tem se lahko pojavi zamisel, da je to zanikanje Božje milosti. Vsekakor omenite, da nas ne zveličujejo dela, marveč zveličanje sprejemamo z vero v Božjo dobroto.

Kristjani imajo nekakšen odpor do odgovornosti. Pomembno je, da v pogovoru z mladimi ločite dejanje in odziv nanj, vzrok in posledico. Bog je začel dejanje in nas povabil v zveličanje, očistil nas je za prebivanje v svojem kraljestvu. On je vzrok našega zveličanja. Naše zveličanje pa naj se začne takoj: ločiti nas mora od tega, kar smo že bili, smo še ali bi šele postali, ter nas odvesti v to, kar naj bi bili po njegovi milosti. Seveda nam pušča svobodno voljo pri odločitvi, ali se bomo odzvali na njegovo ljubezen. Če bi nas pustil v naših grehah, da bi lahko pokazal svojo milost, bi to seveda bilo zanikanje te ljubezni.

Bog pa nas raje krepi, da se lahko spopadamo z odgovornostjo. Njegova milost nam je dana, da se lahko počutimo dobro in da smo vredni spoštovanja. Čisto življenje je sad milosti, kakor je njen sad tudi odhod v nebesa.

Igra

V tem nauku imamo tri zgodbe, ki so odlične za dramsko uprizoritev.

Ruta in Boaz: Ta zgodba poudarja potrebo po pričanju. »Boaz« odigra vlogo, ki nas lahko veliko nauči. Če boste imeli težave s sramežljivostjo, pričnite zgodbo, ko se Boaz odpravi v mesto po priče. Seveda vsekakor prikažite njegovo ljubezen do Rute; njegovo željo, da bi ohranil njen dober sloves; in njegovo hrepenenje po tem, da bi dobil čim več prič in čim boljše.

Poročno slavlje: Ta zgodba je lahko zabavna, igra jo lahko veliko igralcev ali pa samo dva, odvisno od razreda. Govori lahko na primer samo kralj s služabnikom ali pa kar razredu. Kakor Boaz tudi kralj potrebuje priče. Ko išče zanesljive in dobre priče, uporabite krajevne izraze kot so župan, guverner, dekan vseučilišča. Končajte tako, da kralj po-

ve, čemu se počuti dobro, ker je dobil odlične priče, in kaj upa, da bodo naredile zanj in za njegovega sina.

Slepec: V tej zgodbi slepec pokaže, da o pravem času pričamo, četudi menimo, da tega nismo zmožni. Besede, ki jih boste potrebovali, najdete v Jn 9. Naj se »slepi« zaveda, da je poklican za pričo. Farizeji želijo, da bi obsodil Jezusa kot prestopnika sobote (to je prestopnik, ki se kaznuje z zaporom). Seveda tudi Jezus potrebuje pošteno pričo. Človek se je moral odločiti. (Vsi se moramo odločati.) Slepi se je odločil pričati in ohraniti Jezusov dober sloves. To je bila pogumna odločitev, vendar edina, do katere je lahko prišel in ohranil svojo neoporečnost.

Če se odločite za uprizoritev, boste najbrž uporabili eno zgodbo, da bi se potem lahko dalje učili. Seveda bo nauk učinkovitejši in tudi nadzor boljši, če se pripravite že vnaprej.

Naša priložnost

Mladi, ki so pripadali mileritskemu gibanju, so bili goreči za pričanje. In vsekakor so dosegli osupljive sadove. Na srečanja pred letom 1844 je prišlo na tisoče ljudi.

Da bi ljudje lahko prišli na ta srečanja, so morali celo rezervirati posebne vlake. Drugje so bila celotna mesta ganjena, da so se spokorila. Opoldne so se možje zbirali k molitvi, namesto v gostilnah. Najstniki so se zbirali in molili za Gospodov blagoslov, da bi bili pripravljene za njegov drugi prihod. Na takšnem srečanju je bila Ellen Harmon, ko je došla prvo videnje. Vse svoje preostalo življenje si je želela, da bi se ta moč povrnila, in tudi napovedala je, da se bo to zgodilo.

Kako jim je to uspevalo? Z domišljijo in svežino, ki ju premorejo samo mladi. Na pisemske ovojnice so pisali sporočila, oznanjali so na vlakih, najemali so dvorane in govorili na pamet naučene pridige. Na številne načine so oznanili sporočilo ljudem svojega rodu.

To je dober nauk, o katerem se splača razmisliti: razmisliti o naši priložnosti in odgovornosti, da pričamo. Ali ne obstaja danes veliko novih načinov za opravljanje stare naloge? Na tablo napiši različne vrste oznanjevanja:

Dejavno pričanje: raziskave od vrat do vrat, evangeljska srečanja.

Nedejavno pričanje: sporočila v ovojnicah, table, oglasi, raznašanje traktatov.

Javna dela: pomoč ubogim, pometanje cest, koncerti duhovne glasbe.

Druge dejavnosti: tekmovanja, prodaja knjig.

Seveda lahko tvoj razred ta seznam še razširi in morda oceni možne učinke vsake dejavnosti na vašem področju. Pogovor bo najboljši, če bodo mladi po njem odšli resnično pričat.

Dopolnilna snov

Ellen G. White, Veliki boj med Kristusom in Satanom, poglavje *Zadnji opomin*

* * *

10. MAGGIJINA SPREMEMBA

Temeljna misel: Krščanska hvala

Vsak od nas lahko malodušnemu ponudi občutek vrednosti in moči, da se spopade s težavo. Pohvala, ki jo namenimo drugim, pomaga tudi nam.

»Ničesar ne delajte iz sebičnosti ali praznega slavljublja, temveč po ponižnosti cenite drug drugega više od sebe.« (Flp 2,3)

Vsak od nas hrepeni po kakšni spodbudi. Ta teden si bomo ogledali, kako lahko drug drugega spodbudimo s pohvalo. Najstniki bodo:

1. Zvedeli, kako naj v drugih poiščemo kaj dobrega.
2. Spoznali vpliv pohvale na človeka.
3. Odkrili razliko med pohvalo in laskanjem.
4. Raziskali, kako je Kristus uporabljal pohvalo.

Svetopisemsko besedilo: Flp 2,1-5

Pokloni

Če je v tvojem razredu več kakor 10 najstnikov, jih razdeli v skupine. Vsakemu daj list papirja in pisalo. Na vrh lista naj se vsak podpiše. Potem zberi papirje in jih pomešaj ter razdeli. Seveda pazi, da ne bo kdo dobil svojega. Vsak naj pogleda ime na vrhu in o tej osebi napiše iskreno pohvalo. Potem naj list podajo sosеду na svoji desni strani (če dobi najstnik list s svojim imenom, naj ga poda naprej). Nadaljujte tako dolgo, dokler ne bo vsak prebral vsega. Spet jih zberi in razdeli lastnikom.

Pogovor

1. Kaj te je na tvojem listu presenetilo? Zakaj?
2. Zakaj se počutiš dobro, ker je to na tvojem listu?
3. Ali na listu manjka kaj, za kar si upal, da se bo znašlo na njem? (Verjetno se bodo mladi sramovali odgovoriti na to vprašanje, vendar poskusi dobiti kakšen odgovor.)
4. Kaj prevladuje na tvojem listu – kaj o tvojem videzu, osebnosti, nardarjenostih, duhovnem življenju?
5. Kako se počutiš zaradi te pohvale?

Pohvala proti laskanju

Na tablo napiši naslov »Pohvala« in »Laskanje«. Naj mladi napišejo svojo razlago in/ali raziščejo primere obeh in potem povedo naslednje.

Laskanje: prekomerno hvaljenje s sebičnim ciljem. Laskanje je prazno. Prejemnika pusti praznega in z občutkom nelagodja.

Pohvala: izraziti dobro mnenje, odobravanje ali pohvaliti. Pohvala je iskren poklon. Da pohvala ne bi padla v isto skupino z laskanjem, mora postati posebna. Na primer: namesto da rečeš: »Vedno se tako lepo oblečeš,« reci nekaj takšnega: »Všeč mi je barva te obleke,« ali pa: »Všeč mi je kroj te obleke.« Tako tvoja pohvala ni pretirana in se drugi ob njej ne počutijo nelagodno.

Vrste pohvale

Pohvala drugih pride v vsakršni obliki. Dale Carnegie ima v svoji knjigi »Kako pridobiti prijatelje in vplivati na ljudi« celo poglavje z naslovom »Šest načinov, da vas bodo imeli ljudje radi«. V osnovi govori o tem, kako pohvaliti ljudi ali jim izraziti poklon.

1. pravilo: **Pokaži pravo zanimanje za druge.** Kako pa pokažeš pristno zanimanje za druge? Možni odgovori: Ko koga srečaš, ga povprašaj o njem ne pa da zavladaš v pogovoru o sebi in svojih dosežkih. Seveda si moraš tudi zapomniti, kar ti pove. Naredi kaj zanj – nekaj, kar zahteva čas, nesebičnost in premišljenost.
2. pravilo: **Smehljaj se.** Smejoč obraz je spodbuden. Nihče se ne želi zadrževati ob mrkem človeku. Ko se ob srečanju s kom nasmeh-nemo, s tem sporočamo: »Vesel sem, da te vidim.« Kakšen poklon.
3. pravilo: **Zapomni si sogovornikovo ime in ga v pogovoru tudi uporabi.** Poskusite to v razredu. Vsak naj si zase izmisli drugo ime, morda ime, ki so si ga vedno želeli. Potem naj se pomešajo, kakor da so na družabnem srečanju. Naj se predstavijo drug drugemu z novim imenom. Naj kaj malega povedo o sebi in po nekaj minutah spet sedejo na svoj stol. Potem se odpravi po razredu in pokaži na nekaj mladih; preveri, ali se drugi v razredu spomnijo njihovega novega imena.
4. pravilo: **Bodi dober poslušalec.** Spodbudi druge, da govorijo o sebi.
5. pravilo: **Govori o tem, kar zanima tvojega sogovornika.** Mladi naj povedo, kako je to počel Kristus, še posebej v prilikah.

6. pravilo: **Tvoj sogovornik naj se počuti pomembnega.** Kako? Tako da mu pokažeš, da ceniš tako malenkosti kakor tudi velike stvari, ki jih počne, ali pa da ga pohvališ za kaj določenega. Mladi naj se spomnijo koga, s komer so navezali stik prejšnji teden. To naj ne bo sorodnik. Mogoče gre za natakario, mehanika, učitelja. Prostovoljci naj povedo, kako so navezali stik z njim. Potem naj povedo še, kaj so rekli ali bi lahko rekli, da bi pokazali, da ga cenijo ali da bi ga pohvalili.

Kristus in pohvala

Preberite naslednja besedila in povejte, kaj je rekel Kristus, s čimer je pohvalil posameznika.

Mt 9,22	Lk 17,17-19
Mt 15,28	Lk 18,42
Mt 26,10-13	Jn 1,47
Lk 7,9	

Kristus je vedno spodbujal. Mladi naj ponovijo najbolj spodbudne Kristusove besede.

»Ena najvišjih človeških dolžnosti je dolžnost spodbujanja. ... Ni se težko smejeti človeškim idealom, prav tako ni težko vzeti poguma drugim. Svet je poln takšnih ljudi. Mi pa imamo krščansko dolžnost, da drug drugega spodbujamo. Kolikokrat je beseda pohvale ali zahvala ali poklon ali veselje ohranila noge človeka na pravi poti. Blagor človeku, ki izgovarja takšne besede.« (*William Barclay, The Letter to the Hebrews, str. 137*)

Pogovor

Ali drži, da smo to, kar mislimo, da smo? Ali drži tudi tisto, kar drugi mislijo o nas?

Sprejemanje pohvale

Pomembno je, da znamo sprejeti pohvalo. Pravilno sprejemanje pohvale doseže, da je oseba, ki pohvali, vesela, da je to storila. Napačen odgovor pa lahko povzroči, da čutijo kakor da njihovo mnenje nič ne šteje.

* * *

11. KONCERT HVALEŽNOSTI

Temeljna misel: Krščansko zahvaljevanje

Ko smo deležni Božjih darov, si ne moremo pomagati, da se ne bi odzvali z odločnim veseljem in začudenjem. Naše zahvaljevanje izzove slavnostno pesem, ki spremeni besedno hvalo v dejavno bogoslužje.

»Ljubim Gospoda, ker sliši moj glas, moje molitve.« (Ps 116,1)

Psalmi jasno kažejo, da morata Božja dobrota in moč pri ljudeh izzvati dejaven odziv. Medtem ko je hvala besedni del tega odziva, zahvaljevanje spremeni besede hvale v dejanja hvaležnosti. Ta teden bodo najstniki:

1. Spoznali osnovo zahvaljevanja Bogu.
2. Raziskali osebne načine za izkazovanje hvaležnosti.
3. Odkrili, kako naj sodelujejo v javnem zahvaljevanju.

Svetopisemsko besedilo: Ps 116; Jak 5,16; Ps 100

Seznam zahval Gospodu

Moja šestnajstletna prijateljica si je izmislila veličastno zamisel, da ne pozabi razlogov za hvaležnost. To je tudi čudovit protistrup za potrtnost. Morda boš to zamisel predstavil najstnikom in tedaj jim naroči, naj napišejo svoj seznam in ga naslednji teden preberejo razredu.

Napišejo naj drobne stvari iz svojega vsakdanjika, za katere so hvaležni. Tukaj je primer:

1. Skupno ponavljanje pred izpitom.
2. Sredi težke naloge se mi nasmehne prijatelj.
3. Pohvala učitelja zaradi dobro opravljene naloge.
4. Nov ošiljen svinčnik.

Mladi bodo presenečeni nad številčnostjo drobnih stvari, ki se zgodijo vsak dan in jih imajo za samoumevne. Celo dolgočasen dan se lahko spremeni v sončnega, ko bodo pričeli dodajati stvari na svoj seznam.

Prazniki

Mnogi veliki judovski verski prazniki so bili prazniki hvaležnosti. Pasha je bila praznovanje hvaležnosti v spomin na rešitev iz egiptovske

sužnosti. Petdesetnica ali praznik tednov je bilo praznovanje žetve. Sukot ali praznik šotorov je bilo še posebej radostno praznovanje, ki je trajalo sedem dni. To je bil čas hvaležnosti za jesensko žetev. Kot del teh praznovanj so peli tudi posebne psalme in pesmi hvaležnosti.

Z najstniki raziščite te hebrejske praznike. Naj poiščejo psalme, ki so jih peli, in potem naj v skupinah pripravijo poročila o tem, kaj so Izraelci počeli, da so Bogu pokazali hvaležnost.

Če imate v svojem kraju judovsko shodnico, prosi rabina ali vernika, naj pride kot gost k vam in vam kaj pove o nekaterih teh praznikih in navadah, ki so se ohranile do danes.

Oblika in ustroj

Ljudje so si že velikokrat prizadevali razvrstiti Psalme po obliki in ustroju. Morda je ena najbolj sprejetih razvrstitev tista iz leta 1926, ki jo je opravil svetopisemski učenjak po imenu Hermann Gunkel. Njegov seznam je precej zapleten, vendar zlahka prepoznamo eno od zvrsti psalmov. Ti so znani pod imenom psalmi zahvaljevanja.

Če razumemo obliko in ustroj te vrste psalma, lahko razumemo namen zahvaljevanja Bogu. Iz psalma se lahko tudi naučimo, kako lahko svojo hvaležnost pravilno spremenimo v dejanja hvaležnosti. Raziščimo sedaj ustroj enega takšnih psalmov hvaležnosti – Ps 116.

1. **Uvod. Hvala:** »Ljubim Gospoda«.
2. **Razlogi za hvalo.** »Ker sliši moj glas, moje molitve. Ker je svoje uho nagnil k meni.«
3. **Besedilo.** Naštevanje težav, strahov ali stisk. »Obdale so me smrtne vezi in me zadele peklenke stiske, prišel sem v nadlogo in žalost.«
4. **Sklep.** Hvaležnost in zahvaljevanje. »Tebi bom daroval hvalne daritve in klical Gospodovo ime. Svoje obljube opravi Gospodu, da, opravi vpričo vsega njegovega ljudstva.«

Res da lahko pride do odstopanj, vendar osnova psalma hvaležnosti običajno vsebuje te štiri prvine.

Razdeli razred v majhne skupine po dva (če je razred majhen) ali po več. Daj vsaki skupini eno kartico s štirimi ali petimi različnimi psalmi. Vsaj eden med temi naj bo psalm zahvaljevanja. (Predlogi: Ps 18; 30; 32; 34; 40; 56; 116; 118; 139) Na vsaki kartici naj bo razpored drugačen.

Ko boš pojasnil štiriprvinski ustroj psalma, naroči vsaki skupini, da poišče psalme s svojega seznama in označi tiste, ki ustrezajo temu opisu. Naj poiščejo tudi naštete štiri prvine.

V dan stiske

Psalm hvaležnosti se navadno začne s hvalo, potem pa našteva razloge.

Sedaj pa si oglejmo tretjo prvino psalma hvaležnosti: naštevanje težav, strahov in stisk. Ta tretja prvina je zelo podobna drugi razvrstitvi psalmov in sicer žalostinkam. Psalm je izlivanje svojih stisk Gospodu.

Morda je bil človek bolan ali pa na samem pragu smrti. Ali so ga morda obkolili sovražniki in se zelo boji. Ali pa je njegovo življenje polno potrtosti in srčne bolečine. Mogoče so ga zapustili tudi najboljši prijatelji in se počuti zapuščenega. Večina ljudi se bo z lahkoto poistila s temi težavami. Morda nismo bili tako bridko preizkušeni kakor psalmist, ampak nikomur, ki živi na tej zemlji, še ni uspelo izogniti se stiski.

Naše ravnanje v stiski je ključ za psalm hvaležnosti. Pouči najstnike, naj težave povedo Bogu. Osamljenost, težave v družini, slabe ocene, strah pred prihodnostjo, sramežljivost, nizka samozavest, težave s spolnostjo, pritisk vrstnikov, zasvojenost, občutek krivde – nič od tega ni pretežko za Boga. Najstniki se morajo zavedati, da jih Bog globoko ljubi kot posameznike in da jim je pripravljen prisluhniti. Morajo vedeti, da se bo odzval! Samo prvi korak morajo narediti, korak, ki ga je naredil tudi psalmist – povedati morajo Bogu, kaj jih teži, in ga prositi za pomoč.

Skupinam povej, naj spet uporabijo iste psalme hvaležnosti, ki so jih prebrali s svojih kartic, in sedaj poiščejo vrstico ali vrstice, kjer psalmist prosi Boga, naj mu pomaga rešiti težave. Na primer v Ps 116,4 beremo: »Tedaj sem klical Gospodovo ime: Prosim, Gospod, reši mojo dušo!«

* * *

12. KRISTJANI Z ZAVIHANIMI ROKAVI

Temeljna misel: Pomen apostolstva

Biti učenec pomeni živeti, kakor bi živel Jezus, in ravnati z ljudmi, kakor bi ravnal On, ko bi bil na zemlji. Biti Jezusov učenec je odgovor na njegovo ravnanje z nami – ljubi nas, odpustil nam je in dal večno življenje.

»Kdor pravi, da v njem ostaja, mora tudi živeti tako, kakor je On živel.« (1 Jn 2,6)

Danes se zdi zamisel o apostolstvu zastarela. Kdo pa ima čas – ali pa vero – da bi hodil naokoli in zdravil? Ali je to edina razlaga apostolstva?

Ta teden si bomo ogledali nekaj dobrih vsakdanjih metod, kako lahko v svojem okolju razodevamo, da smo Kristusovi učenci. Tako doma, v šoli, cerkvi ali v skupnosti imamo vedno možnosti, da za blaginjo drugih uporabljamo darove, ki nam jih je dal Bog. Najstniki bodo razmislili o naslednjih vprašanjih:

1. Kaj sploh je apostolstvo?
2. V čem pa je razlika, če se odločim hoditi za Jezusom ali ne?
3. Kaj lahko naredim sedaj tu, kjer sem?

Svetopisemsko besedilo: Ps 105,1; Mt 5,13-16; Jn 13,34.35; Ef 5,1.2. 19.20; 4,24-32; 1 Pt 4,7-10; 1 Jn 2,6

Za vsakogar nekaj

Med tednom kupi ali pa naredi za vsakogar kakšen dar (predlogi: knjižni zaznamek in/ali domače piškote). Ko pridejo najstniki v soboto v tvoj razred, jim ponudi darilo, rekoč: »Dobro jutro. To je zate.« Podaj mu drugo darilo in dodaj: »Ali bi hotel to izročiti _____ v mojem imenu?« Druga možnost pa je, da ob prihodu otroku izročiš darilo, ta pa naj potem drugega pohvali. Zamisel je takšna, da bi polovica mladih v razredu prejela darilo od drugih, druga polovica pa bi podarjala darila.

Ko boste to opravili, vprašaj razred, o čem so razmišljali, ko so dali naprej darilo ali pohvalo. Povprašaj jih, kako so se počutili, ko so lahko

predajali pohvale. Poudarite, da je vsak rad prenašalec veselega sporočila skoraj toliko, kolikor so ga veseli prejemniki. Povej, da je apostolstvo preprosto to, da drugim prenašaš dobre stvari, ki nam jih je dal Bog.

Pojte novo pesem

Naredi kopije pesmi iz krščanske pesmarice. Pesem naj opisuje Jezusovo podobo v tebi. V tej snovi predlagamo pesem 76 ali 77 iz Pesmarice adventistične cerkve, lahko pa seveda izbereš primernejšo, ki je na voljo v Pesmarici ali je že prevedena v slovenščino. Po petju spodbudi najstnike, naj s svojimi besedami napišejo, kaj so mislili ob tem.

Pomagaj mladim narediti spisek značilnosti, ki naj bi jih imel današnji apostol. Na tablo ali pa velik list papirja naj mladi narekujejo besedilo nove pesmi. Uporabijo naj sedanje besedne zveze in razmere. Ko boste dokončali kitico, jo zapojte. (Morda bodo mladi celo spremenili slog pesmi.)

Ko boste zapeli sodobno različico, vprašaj mlade, kako bi lahko spremenili svoje besede v vsakodnevna dejanja.

Jaz – apostol?

Nekdo naj prebere Jn 13,34.35 in potem pričnite pogovor. Apostol Janez govori o apostolstvu več kakor kateri koli drug evangeljski pisec. To besedilo govori o tem, da se je treba odpovedati staremu, nase osredotočenemu, življenju in prevzeti življenje, ki bo imelo pred očmi druge. Spomni mlade, da apostolstvo ni samo to, kar počnemo, marveč tudi to, kar nas k dejanju spodbudi.

Preberi naslednji navedek, potem pa vprašaj mlade, kaj se bi zgodilo, če bi tudi sami sklenili kaj podobnega. »Osrčje pravega apostolstva je odločitev, da postaneš podoben Jezusu Kristusu. To pomeni, da delaš, kakor je delal On, in da si pripravljen biti deležen enakega ravnanja.« (John MacArthur, *The Gospel According to Jesus*, str. 199)

Mladi naj ti povedo, kako bi lahko pokazali takšno predanost v vsakodnevnem življenju v svoji okolici (tako doma, v šoli, cerkvi in skupnosti).

Preizkus

Če je tvoj razred velik, ga razdeli v manjše skupine, da se bodo lažje pogovarjali. Razdeli jim papir, na katerem so opisane naslednji primeri (za vsako skupino en list) in jim daj na voljo 20 minut za pogovor.

Vsaka skupina naj izbere koga, ki bo zapisal sklepe in rešitev. Ko poteče čas, preberite vse primere in potem rešitve vsake skupine.

1. primer:

Vedno si bil dober atlet. Sodeloval si v vseh športnih dogodkih. Sedaj pa ti starši pravijo, da boš moral v javno šolo. Kako boš sedaj kaj naredil, ko pa veš, da se večina športnih dogodkov odvija v petek zvečer in v soboto? Kakšne možnosti imaš, glede na to, da si adventist sedmega dne?

2. primer:

Garderobna omarica poleg tvoje pripada dekletu, ki je prava zguba. Kar naprej se poskuša zblížati s teboj, vendar je tako pomilovanja vredna, da si z njo prijazna iz usmiljenja. Sedaj povsod hodi za teboj in govori ljudem, da sta najboljši prijateljici. Povabila te je na zabavo na svoj dom. Kako bi lahko bila z njo takšna, kakršen bi bil Jezus, ko pa si samo želiš, da bi te pustila pri miru?

3. primer:

Si v glasbeni trgovini s prijateljico, ki ni kristjanka. Tvoja prijateljica si izbere eno zgoščenko, ki jo bo kupila, drugo pa spusti v vrečko, ko blagajničarka gleda stran. Poskušala si ji biti dobra priča, kaj pa naj narediš sedaj?

4. primer:

Vsak dan na poti iz šole vidiš na trgu stati moškega in žensko, ki imata v rokah napis, s katerim sporočata, da potrebujeta hrano in/ali delo. Čutiš, da bi moral nekaj narediti. Vendar ti je nerodno zaradi njunega načina in že nekaj ljudi te je opozorilo, da te lahko takšni navidezni be-rači prelisičijo. Kaj bi po tvoje naredil Jezus? Kakšne možnosti imaš kot njegov učenec?

* * *

13. ROKE PROČ

Temeljna misel: Krščanski značaj

Božji ideal uspešnega in srečnega medsebojnega življenja je opisan v sadu Duha. Ni boljšega obrazca in ne preprostejšega recepta, ki bi lahko spremenil in ohranil življenje. Ravnanje v nasprotju s tem pa lahko prinese nesrečo, ki jo lahko odvrne osredotočenje na Jezusa.

»Sad Duha je pa ljubezen, radost, mir, potrpežljivost, prijaznost, dobrotljivost, zvestost, krotkost, zdržljivost.« (Gal 5,22.23)

Vse, kar počnemo in govorimo, mora pomagati k temu, kar za nas želi Jezus: k sreči. Če smo srečni, smo usklajeni z Jezusom in odsevamo njegov značaj. Če pa smo nesrečni, se nekdo ne sklada z našim receptom za srečo. Ta teden se bodo najstniki spomnili, da:

1. Je deset zapovedi niz smernic, ki pomagajo oblikovati krščanski značaj.
2. Pohlep vodi v lastno in tujo nesrečo.
3. Vse krščanske lastnosti niso omejene samo na eno veroizpoved.

Svetopisemsko besedilo: Gal 5,22.23; 1 Kor 15,33

Roke proč

Na hitro si pogledajte zgodbe Drene, Cariba in kralja v nauku za najstnike. Poskusite ugotoviti, kako mladi gledajo na krajo. Naslednja vprašanja lahko pomagajo odgovoriti na naslednje:

1. Kaj je kraja?

(Opomba: Morda boš dodal, da je kraja jemanje nečesa, kar ni tvoje, ko pravega lastnika ni zraven. Kraja je sebično dejanje in človek, ki mu je bilo kaj ukradeno, trpi.)

2. Kaj so ukradli Drena, kralj in Carib?

Povej, da je Drena svojim staršem prav tako ukradla srečo. Kralj je kradel zdravje in življenje svojim podložnikom, ko jih je oropal osnovnih življenjskih potrebščin. Povej, da Carib ni kradel kralju – preprosto je ljudem vrnil njihovo lastnino. Prav tako povej, da zaradi Caribovega dejanja ni nihče trpel – niti kralj. Končaj tako, da mladim poveš, da sta

se za Drenino in kraljevo krajo skrivala pohlep in sebičnost. Preberite Ef 4,28.

Pravi vir

Pripravi se na filozofsko razpravo o tem, kdo kaže krščanski značaj. Poskusi s temi vprašanji:

1. Kaj je vir vsega dobrega na svetu? (Tvoj cilj je pokazati, da vse resnično dobro, ki ga naredimo mi, prihaja od Boga, zato ker je On ustvaril zemljo in zato vse, kar je dobro, prihaja od njega. (Glej 1 Mz 1,31; Mr 10,18; Mih 6,8)
2. Ali obstaja skupina ljudi ali pa kakšna verska skupnost, ki ne naredi nič dobrega? (Tukaj je tvoj cilj pokazati, da večina ljudi dela kaj dobrega, ne glede na to, ali so kristjani ali niso. Čeprav svojih dobrih del ne pripisujejo Bogu, dobro kljub temu izvira od njega.)
3. Kaj misliš, katera skupina naredi največ dobrega? (Povej, da bo vsak, ki je poslušen Bogu, verjetno kazal njegovo dobroto, ker je Bog pravi vir vsake dobrote. Kristjani naj bi odsevali krščanski značaj bolj kakor kdor koli drug, saj poznajo in sprejemajo Vir – Boga.)

Zrcalo na steni

Primerjaj ogledalo na steni z desetimi zapovedmi:

Zrcalo odseva tisto, kar se znajde pred njim, deset zapovedi pa odseva Božji značaj in kaže nam, kako naj bi živeli.

Zrcalo nam ne more počesati las ali nas pohvaliti; moraš se odločiti, da boš kaj naredil. Podobno nas tudi deset zapovedi ne more spremeniti. Preprosto nam pomagajo, da se zavemo, kako živimo.

Ko pogledaš v zrcalo, se ne osredotočiš nanj. (Pogosto ga še vidiš ne.) Podobno se tudi mi ne osredotočimo na deset zapovedi in v njih ne vidimo težave. Osredotočiti se moramo na svoje življenje in odnos s Kristusom.

Pojasni, da je deset zapovedi vodilo, ki nam pomaga videti, ali živimo krščansko življenje, ki odseva krščanske lastnosti.

Na tablo nariši tabelo, kakor je narisana spodaj (brez odgovorov) ali pa za vsakogar pripravi fotokopijo. Naj ti mladi pomagajo odgovoriti na čim več vprašanj. Za osnovo lahko uporabiš predlagane odgovore.

Na koncu vprašaj, kaj je lažje: izpolnjevati ali ne izpolnjevati deset zapovedi? Kaj prinaša večji dobiček: izpolnjevanje ali neizpolnjevanje?

Zapovedi	Kaj se zgodi, če jih ne izpolnjuješ	Kaj se zgodi, če jih izpolnjuješ
1. Ne imej drugih bogov	Nezvestoba vedno nekoga prizadene	Bog je zelo zadovoljen s teboj
2. Ne delaj si rezane podobe in je ne moli	Pozornost pritegnejo predmeti, ki ne morejo odgovoriti na molitve in skrbeti zate	Počutiš se varnega, saj veš, da te Bog sliši
3. Ne imenuj Božjega imena po nemarnem	S tem kažeš nespoštovanje, ki prizadene tudi tebe	Nisi kriv in lahko ponižno pristopiš k Bogu
4. Posvečuj sobotni dan	Prikrajšaš se za določene blagoslove	Tvoje telo se bo spočilo in pomirilo
5. Spoštuj očeta in mater	Družina je nesrečna	Družina je srečna
6. Ne ubijaj	Vedno boš bežal pred zakonom in imel slabo vest	Znotraj občutiš svobodo, ne bojiš se zakona
7. Ne imej spolnih odnosov zunaj zakona	To lahko pripelje do neželene nosečnosti; lahko oboliš za spolno boleznijo; sčasoma se pričneš počutiti kriv	Prost si občutka krivde, doživljaš pravo prijateljstvo in z zaupanjem začneš resen odnos brez bolečih skrivnosti.
8. Ne kradi	Razviješ sebičnost in pohlep, ki te obvladata. Lahko postaneš odvisen in končaš v ječi	Ne bojiš se zakona ali besa ljudi, ko vidiš policiste, te ne prevzame strah
9. Ne laži	Laganje najprej prizadene tebe, Lucifer je izgovoril prvo laž, in poglej vse trpljenje, ki ga je povzročil	Uživaš notranji mir; Resnica te osvobodi
10. Ne poželi ničesar, kar pripada drugim	To uniči odnose z drugimi	Srečen si ob dosežkih drugih in spoznal boš, da je treba delati, da bi imel, kar si želiš

Dopolnilna snov

Ellen G. White, *Sporočila mladim*, str. 90-92

* * *

Izdala za uporabo pri bogoslužju:
Krščanska adventistična cerkev v RS
Njegoševa cesta 15, 1000 Ljubljana